पौर्णमासिनेष्ट्वा । इन्द्राय विमृधेऽनुनिर्वपति तेन यथेष्टैवं यजतऽआमावास्ये-
नेष्ट्वादित्यै चरुमनुनिर्वपति तेन यथेष्टैवं यजते ॥१॥ स यत्पौर्णमासिनेष्ट्वा । इ-
न्द्राय विमृधेऽनुनिर्वपतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवताथेदग्नीषोमीयं पौर्णमासꣳ हविर्भ-
वति तत्र नेन्द्राय त्वेति किं चन क्रियतऽएतेनो हास्यैतत्सेन्द्रꣳ हविर्भवत्येतेन
सेन्द्रो यज्ञोऽथ यद्विमृधे त्वेति सर्वा उ हि मृधो नाष्ट्राः पौर्णमासिन हन्ति ॥२॥
अथ यदामावास्येनेष्ट्वा । अदित्यै चरुमनुनिर्वपत्येष वै सोमो राजा देवानामन्नं
यच्चन्द्रमाः स यत्रैष एताꣳ रात्रिं न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशे तेनैतदनड्वेव हविर्भव-
ति तेनाप्रतिष्ठितमियं वै पृथिव्यदितिः सेयमद्धा सेयं प्रतिष्ठितैतेनो हास्यैतदनड्वेव
हविर्भवत्येतेन प्रतिष्ठितमेतन्नु तद्यस्मादनुनिर्वपत्यथ यस्मान्नानुनिर्वपेत् ॥३॥
स यत्पौर्णमासिनेष्ट्वा । इन्द्राय विमृधेऽनुनिर्वपति सेन्द्रो मे यज्ञोऽसदिति सर्वो
वै यज्ञ इन्द्रस्यैव स यत्सर्वो यज्ञ इन्द्रस्यैवैतेनो हास्यैतत्सेन्द्रꣳ हविर्भवत्येतेन
सेन्द्रो यज्ञः ॥४॥ अथ यदामावास्येनेष्ट्वा । अदित्यै चरुमनुनिर्वपत्यामावास्यं वा
ऽअनुनिर्वाप्यं पौर्णमासेन वाऽइन्द्रो वृत्रमहंस्तस्माऽएतद्वृत्रं जघ्नुषे देवा एतद्ध-
विरनुनिरवपन्यदामावास्यं किमनुनिर्वाप्येऽनुनिर्वपेदिति तस्मान्नानुनिर्वपेत् ॥५॥
स यत्पौर्णमासिनेष्ट्वा । अथान्यद्धविरनुनिर्वपत्यामावास्येनेष्ट्वाथान्यद्धविरनुनिर्वप-
ति द्विषन्तꣳ ह स भ्रातृव्यं प्रत्युह्यतेऽथ यः पौर्णमासेनैव पौर्णमासीं यजतऽआ-
मावास्येनामावास्यामसपत्ना हैवास्यानुपबाधा श्रीर्भवति ॥६॥ पौर्णमासेन वै दे-
वाः । पौर्णमासीं यजमाना आमावास्येनामावास्यां क्षिप्रऽएव पाप्मानमपाघ्नत
क्षिप्रे प्राजायन्त स यो हैवं विद्वान्पौर्णमासेनैव पौर्णमासीं यजतऽआमावास्येना-
मावास्यां क्षिप्रऽएव पाप्मानमपहते क्षिप्रे प्रजायते स यद्यनुनिर्वपेद्द्याद्दक्षिणां
नादक्षिणꣳ हविः स्यादिति द्व्याहुर्दर्शपूर्णमासयोर्द्वेवैषा दक्षिणा यदन्वाहार्य
इति न्वनुनिर्वाप्यस्याथाभ्युदितस्य ॥७॥ ब्राह्मणम् ॥३॥